

45m
25m
20m
20m
40m
35m
35m
30m
50m
35m

Grimpada fàcil fins al cim. Neta

Panxa

Treball de peus

Diedre aeri

Cap de burí

Un pas sobre tascó petit o sortida en lliure de 6a

Fissura ampla

Fissura guapa!!

Fissura guapa!!

Reunió opcional

Sortir cap a l'arbre i entrar a la xemeneia

Tirada poc agradable es pot fer en Ao

Serrat de les Onze. Sánchez-Martínez (6a/Ao, 290m)
Primera ascensió:
J.Sánchez i C.Martínez (desembre de 1970)
Material:
16 cintes exprés, joc de friends, tascons i una plaqueta recuperable

La Paret de Diables és un dels perfils més severos de Montserrat, adornada amb els seus desploms vermellosos característics i les seves fissures, que ens fan sentir petits i intimidats quan fixem els ulls sobre ella. La Sánchez-Martínez passa per ser una de les línies més assequibles per guanyar el cim d'aquesta immensa mole conglomerada. La via es divideix en tres parts ben diferenciades: una primera bàsicament de xemeneia que ens serveix per guanyar el cim del "Puro", una central on travessem els sostres vermellosos i una darrera secció bàsicament plaquera que ens mena fins el cim del Serrat de les Onze. Una gran clàssica, amb quaranta anys d'història, que farà sentir-nos genial dins un món dominat pels abismes i les orenetes.

- Via: Sánchez-Martínez
- Zona: Montserrat – Paret de Diables
- Dificultat: 6a/Ae
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 290 metres més 40 de sortida al cim
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Via semi-equipada amb material divers: parabolts, espits, burins i tacs
- Material: 16 cintes exprés, joc de friends i de tascons, una plaqueta recuperable i algun cordino per si les mosques.
- Orientació: Est
- Valoració:*****

Aproximació:

Des del refugi de Santa Cecília anem a buscar el camí de l'Arrel direcció al Monestir. El seguim i passem per la paret de l'Aeri, Patriarques i quan estem sota la Paret de Diables, en el punt en el que el camí s'eixampla trobarem un corriol que surt a mà dreta en direcció a la paret; aquest està una mica menjat per la vegetació. Un cop siguem al peu de la muralla flanquegem cap a l'esquerra uns metres fins trobar el peu de via, fàcilment identificable per una placa commemorativa a l'inici de l'itinerari.

L1(6a)

La via s'inicia per una placa molt ben assegurada amb parabolts però poc agradable d'escalar, amb preses un xic polides a la part inferior. Seguim per la placa fins que ens trobem a l'alçada d'un arbre, aleshores flanquegem cap a la dreta i entrem dins la canal. Aquesta és força terrosa i hem d'anar amb cura de no fer baixar res. La reunió es troba una mica més amunt a la paret de la dreta. La part de la placa, que antigament es feia en artificial es pot fer en Ao sense problemes. 35 metres.

L2(IV+)

Els dos següents llargs els hem empalmat en un de sol, quedant una llarga tirada de 50 metres (crec que val la pena fer-ho ja que guanyem temps i no hi ha gaire fregament). Sortim de la reunió i aviat trobem un primer estretament, on la dificultat es troba en no quedar-te encastat. Segueix un tram fàcil per tornar a les estretors, aquest cop protegides amb alguna expansió, passarem per sota uns blocs i arribarem a una reunió que nosaltres no hem fet. Segueix un nou tram de xemeneia, més ampla que ens deixarà sobre un

fantàstic replà on muntem la segona reunió. 50 metres o si fem la reunió intermitja 35+15.

L3(V)

Ens enfilem a la placa per l'esquerra de la reunió, amb bons forats, que ens permeten atènyer una fissura horitzontal. Hem de progressar cap a la dreta en bavaresa invertida fins quan la fissura canvia de direcció i puja recta. Escalem combinant bavaresa i tècnica de diedre al gust, per la fissura, que es troba protegida amb uns tacs de fusta, però que podem reforçar bé amb tascons o algun friend mitjà. Un cop s'acaba la fissura anem cap a l'esquerra i superem, ja per terreny més fàcil les darreres dificultats fins situar-nos ben bé al cim de la llastra adossada. Aquí la reunió es força còmoda i s'imposa un petit descans per beure i menjar alguna cosa abans de continuar. 30 metres.

L4(V/Ae)

Iniciem el llarg atacant una fissura ample prou vertical, però franca de preses fins que arribem a situar-nos sobre una gran llastra. Seguim a l'esquerra i ataquem una nova fissura/xemeneia que ens deixa sobre una nova llastra. Un cop en aquest punt ve un tram en placa que es passa en artificial equipat (7a en lliure) fins poc abans de la reunió que haurem de fer una sortida en lliure fins arribar a aquesta. La reunió és troba en una petita lleixa i es força còmoda. 35 metres.

L5(V/A1)

Ja ens trobem a la zona dels sostres, a partir d'aquest punt la retirada es presenta francament difícil. Sortim de la reunió en diagonal cap a la dreta en lliure fins que la paret obliga a fer A0. A mitja tirada i ha una sortida interessant si es vol fer en lliure, però es pot protegir bé amb un alien o tascó petit. Quan arribem al final del sostre tenim una sortida en lliure per un curt diedre fins a la reunió, aquesta és una mica incòmoda. 35 metres.

L6(V+/Ao)

Sortim de la reunió per una placa tombada d'aspecte llis i poc engrescador, però de la qual van apareixen les preses justes per anar progressant. Seguim flanquejant just per sota la fissura en lliure difícil o bé en Ao segons el nivell. Les assegurances en aquest tram són del tot variades: claus, algun tac, burins, algun cap de burí i de tant en tant algun espit per tranquil·litzar una mica l'ànima. Si anem en artificial haurem de fer servir un burí amb la plaqueta trencada, així que no està de mes dur algun cordino per si un cas. Quan arribem al final del sostre tenim una bona sortida en lliure sobre roca franca. Progressem en tècnica de diedre fins arribar a la reunió, per cert, especialment incòmoda. 40 metres.

L7(6a)

Iniciem la tirada anant a buscar una bona fissura on hi trobem un pont de roca (es pot reforçar amb algun Camalot) Seguim per la fissura uns metres fins que la via marxa cap a la placa de la dreta, aquest tram és finet, de presa roma i on cal treballar bé de peus. Seguim en tendència a la dreta buscant la millor opció, que no sempre és evident fins la reunió. 20 metres.

L8(6a)

Sortim de la reunió treballant de peus fins que arribem a un llavi oblic on es troba el pas

clau de la tirada. Les preses son arrodonides i de nou hem de confiar en els peus per sortir airosos. Un cop superat aquest tram la via gira cap a l'esquerra, ja per terreny més franc fins a la següent reunió. 20 metres.

L9(V+)

Només sortir de la reunió tenim una panxa on cal tibar de presa petita per superar el pas. Un cop superat encara trobarem algun ressalt més, però ja molt més senzills. La paret es va tombant fins que arribem a la darrera reunió, pràcticament caminant. 25 metres. Ara només resta una grimpada d'una cinquantena de metres fins al cim, que tot i ser fàcil es pot protegir amb algun tascó i alguna savina.

Descens:

Des del cim del Serrat de les Onze anem en direcció sud i desgrimpem una curta placa que ens deixa al collet entre la Paret de Diables i el Cap de Mort. Baixem per un corriol per la banda dreta i anem a buscar la canal dels Avellaners, que seguirem fins arribar al camí de l'Arrel i d'allà a Santa Cecília.

El que més m'ha agradat:

- Via del tot variada, tant per la morfologia de la roca com per les tècniques d'escalada.
- Ambient de gran paret.
- Els llargs dels sostres, amb un ambient insuperable i amanits per tota una corrua d'assegurances que ens fan anar ben concentrats.

El que no m'ha agradat tant:

- La sisena reunió és especialment incòmoda.